

kunne tilkomme en saadan Erstatning, naar det bliver forbudt dem at modtage Mælk. Men det forekommer mig, at der ogsaa for deres Vedkommende, som sælge Mælk til private Mejerier, og som altsaa komme til at lide Tab, naar det forbydes dem at afhænde Mælken, var Grund til at indsette en Bestemmelse om, at der kunde tilkomme dem nogen Erstatning. Efter det, der staar her, fremgaar det ikke, om der kan ydes dem nogen saadan. — Hvad § 24 angaar, kan jeg med Hensyn til Vægenes Betaling for Syggebeføg inden for en Afstand af 2000 Men, fuldstændig henholde mig til, hvad den ærede foregaaende Valer ytrede, at det bliver i den Bø, hvori de bo, at de faa denne Betaling; men jeg kunde ønske, at det blev udstrakt indtil en Afstand af 3000 Men fra Vægens Bopæl; først da skulde den forøgede Betaling indtræde. — Hvad Vægenes Rejser angaar, forekommer det mig ogsaa, at Betalingen er temmelig høj; det er beregnet, at Rejssen foretages med lejet Befordring, altsaa uden for Jærnbanen; men det er nu vist, at i mange, ja i de fleste Tilfælde, kunne Vægerne benytte Jærnbanen, og det er navnlig Tilfældet i den Egn, jeg kender: der benytte de for det meste Jærnbanen. Distriktslægen i Ribe f. Eks. har et Distrikt, som ligger 4 Mil fra hans Bopæl, og han kan benytte Jærnbanen omtrent de 4 Mil. Naar han efter Lovforslaget skal have en Betaling af 2 Kr. pr. løbende Mil i Befordringsgodtgørelse, mens han i Virkeligheden kan benytte Jærnbanen, finder jeg, at han kunde faa Betaling for anden Klasse paa Jærnbane i Stedet for 2 Kr. pr. løbende Mil. — Med Hensyn til Betalingen til Oversundhedskommissionens Medlemmer finder jeg ogsaa, der burde gøres en Indskrænkning. Vi have det Tilfælde hos os, at et af Medlemmerne af Oversundhedskommissionen bor ved Kolding, men et andet bor nord for Varde. Den ene har omtrent 10 Mil til Ribe, hvor den overordnede Sundhedskommissions Møder holdes, den anden 7 Mil. 10 Mil til Ribe og tilbage igen give 20 Mil à 2 Kr., hvilket er 40 Kr.; dertil komme Diæter for Tiden over 6 Timer à 4 Kr., altsaa i alt 44 Kr. pr. Dag. Det finder jeg at være en altsor urimelig Betaling. Efter det Forslag, som her foreligger, gives der den samme Betaling som efter den tidligere Lov; men der er vist Grund til at gøre Indskrænkning heri. For det andet Medlems Vedkommende, som har 7 Mil til Ribe, kan det med Diæter blive 32 Kr. for en Dag. Det er for meget, og jeg mener, at det kunde være mere passende; at der blev betalt for anden Klasse paa Jærnbane samt Diæter. Betalingen

skulde altsaa være: uden for Jærnbanen 2 Kr. pr. løbende Mil, paa Jærnbanen anden Klasse's Takst; og i begge Tilfælde Dagpenge 4 Kr. for hver 6 Timer. Med de Endringer tror jeg, at de vedkommende kunne være tjente med Betalingen, ligesom den ogsaa bliver taalelig og passende for de Klasser, der skulle bære Udgiften. For øvrigt kan jeg slutte mtg til den ærede sidste Valers Udtalelser, idet jeg ogsaa finder det rigtigst, at der bliver ydet mindst 2 Kr. pr. Syggedag til Amtskommunen.

Justitsministeren (Mellermann):

Det er jo klart nok, at en Lov som denne, har medført eller vil medføre betydelige Udgifter; men det maa jo ved Siden deraf ogsaa erindres, at disse Udgifter, som Befolkningen afholder, dels af de kommunale Fonds og dels med Tilskud fra Statskassen, jo ere Udgifter, som den anvender i højeste Grad for sin egen Skyld. Det er Udgifter, som man anvender for at beskytte sit eget Liv og Helbred, og derfor har det ogsaa været mig en Tilfredsstillelse at høre, at der ikke har rejst sig nogen som helst Stemme for at gaa bort fra denne Lov, og jeg haaber ogsaa, at det fremdeles skal vise sig under Sagens følgende Behandlinger, at man i det væsentlige maa fastholde den Ordning, som gælder nu. Meningsforklæningen kan altsaa kun dreje sig om forholdsvis underordnede Punkter. De, der under Forhandlingen her ere fremhævede, ere for en meget stor Del Detailler. Med Hensyn til § 24 skal jeg saaledes ganske i Almindelighed bemærke, at mange af de Punkter, der ere fremdragne, høre til den Slags Detailler, som jeg ikke i Øieblikket kan tage nogen bestemt Stilling til, før jeg ser disse formede som Endringsforslag. Kun skal jeg bemærke, at jeg jo rigtig nok er gaaet ud fra, at § 24 blot kom til Anvendelse, naar en Sygdom er tagen under offentlig Behandling; min Antagelse grunder sig paa, at de omtalte Vederlag tilkomme Epidemilægen. Epidemilægen er jo nemlig et Begreb, som først kan anvendes, naar offentlig Behandling af en Sygdom er erklæret. Men det er jo for øvrigt let at ændre Paragraffen, hvis man befrugter, at den skulde blive forstaaet paa en anden Maade, og navnlig skulde blive forstaaet saaledes, at Vægen ogsaa kunde forlange den nævnte Betaling i de Tilfælde, hvor der ikke var erklæret offentlig Behandling. — Hvad angaar Afstanden paa 2000 Men, skal jeg udtale, at man har valgt denne, fordi man er gaaet ud fra, at det kun vilde være undtagelsesvis, at der inden for en Købstads sammenbyggede Distrikt vil være over 2000 Men fra Vægens